उत्सायन्त्वस्यअजेयत्वाभिमानेगर्वेकुर्वन् अस्याः मुलभायाः भावंआशयंएनंमूकंकरिष्यामीत्येवंह्रपं विशेषयन्अभिभवन् भावेनभावंजयाह ॥ १८ ॥ तयासहसमत्वेनएकस्मिन्देहेउवास अधिष्ठा 🚆 नेदेहे छत्रेति उभाविषस्थूलदेहोपस्कारंत्यक्तवंतावित्यर्थः ॥ १९ ॥ एतदाख्यानतात्पर्यतुएकस्मिन्गेहेइविजगदेहेपिद्वयोजीवयोरवस्थानंभविततेनस्थूलस्क्षमदेहौग्रहवज्जीवस्थानात्मानावित्युक्तं एवंस तिस्वस्थान भिभूतत्वंदर्शयन्जनकउवाच भगवत्याइति ॥ २० ॥ परकीयंश्रुतादिकमज्ञातमतः पृष्टेनतद्वेदनीयमित्यर्थः ॥ २१ ॥ राजाप्यहंराज्यान्मुक्तोस्मीत्याह छत्रादिष्विति संमंतुसम्यक्ज्ञातुं ॥ २२ ॥ मोक्षंमोक्षहेतुं ॥ २३ ॥ २४ ॥ सांख्ययोगविधिशब्दैः क्रमेणज्ञानोपास्तिकर्मकांडार्थाज्ञेयाः अयमेवित्रविधोमोक्षधर्मस्तत्रविषयेगताष्वाज्ञातमार्गः ॥ २५ ॥ मियममसमीपे ॥ २६ ॥ २० ॥ २८ ॥ वेरा जनकोप्युस्मयन्राजाभावमस्याविशेषयन् ॥ प्रतिजग्राहभावेनभावमस्यातृपोत्तम ॥ १८॥ तदेकस्मिन्नधिष्ठानेसंवादःश्र्यतामयं ॥ छत्रादिषुविमुक्त स्यमुक्तायाश्र्वत्रिदंडके॥ १९॥ जनकउवाच भगवत्याःकचर्ययंकृताकचगमिष्यसि॥ कस्यचत्वंकृतोवेतिपत्रच्छैनांमहीपतिः॥२०॥श्रुतेवयसिजा तीचसद्भावोनाधिगम्यते॥एष्वर्थेषूत्तरंतस्माखवेद्यंमत्समागमे॥२१॥ छत्रादिष्विशेषेषुमुक्तंमांविद्धितत्वतः॥ सत्वांसंमंतुमिच्छामिमानाहिंहिमतासि मे॥ २२॥ यस्माचैतन्मयात्राप्तंज्ञानंवैशेषिकंपुरा॥ यस्यनान्यः प्रवक्तास्तिमोक्षंतमिषमेश्यणु ॥ २३॥ पराशरसगोत्रस्यदहस्यसुमहात्मनः ॥ प्रिक्षोःपंचशि खस्याहंशिष्यःपरमसंमतः॥ २४॥ सांख्यज्ञानेचयोगेचमहीपालविधौतथा॥ त्रिविधेमोक्षधर्मीस्मन्गताध्वाछिन्नसंशयः ॥२५॥ सयथाशाख्रदृष्टेनमार्गेणे हपरिभ्रमन्॥वार्षिकांश्रवुरोमासान्पुरामयिसुखोषितः॥ २६॥तेनाइंसांस्यमुस्येनसुदृष्टार्थेनतत्त्वतः॥श्रावितिस्विवधंमोक्षंनचराज्याद्धिचालितः॥ २७॥ सोहंतामखिलां विचिधां मोक्षसंहितां ॥ मुक्तरागश्चराम्येकः पदेपरमकेस्थितः ॥ २८ ॥ वैराग्यंपुनरेतस्यमोक्षस्यपरमोविधिः ॥ ज्ञानादेवचवैराग्यं जायतेयेनमुच्यते ॥ २९॥ ज्ञानेनकुरुतेयत्तंयत्तेनप्राप्यतेमहत् ॥ महद्वंद्वप्रमोक्षायसासिद्धिर्यावयोतिगा ॥ ३० ॥ सेयंपरिमकाबुद्धेःप्राप्तानिर्द्वदतामया ॥ इहैवगतमोहेनचरतामुक्तसंगिना॥ ३१॥

ग्यिमितिह्वाभ्यांवैराग्यज्ञानयलानांवासिष्ठादौवासनाक्षयविज्ञानमनोनाशशिब्दितानांत्रिदंढविष्टंभवदन्योन्याश्रयेणसिद्धिरुक्ता यथा तत्त्वज्ञानंमनोनाशोवासनाक्षयएवच मिथःकारणतांगत्वादुःसाध्यानिस्थि तानिहि याविद्विलीनंनमनोनतावद्वासनाक्षयः नक्षीणावासनायाविद्वित्तंतावन्नशाम्यितयावन्नतत्त्वविज्ञानंताविद्वित्तरामःकुतः यावन्नित्ते।विद्वासनाक्षयः एकैकशोनिषेव्यंतेययेतेचिरमप्यलं तत्रसिद्धित्रयच्छंतिमंत्राःसंकीर्त्तिताइवेति यथाषढंगमंत्राणामकिकमंत्रावस्थानसिद्धिःकितुसहितानामावस्यातद्वित्यर्थः मोक्षस्यतत्साध नस्यज्ञानस्यविधिरुपायः ॥ २९॥ यत्नयोगाभ्यासंमनोनाशहेतुं महत्आत्मज्ञानं तेनचपरंवैराम्यमितिसार्षात्रयाणासिद्धिनिष्यत्तिर्महत्वासुखदुःखादीनांमोक्षायेतिजीवम्मुक्तिसुखायवयोतिगेतिम् स्युजयायभवतीत्युक्तं ॥ २०॥ ३१॥